

**Občanské sdružení pro záchranu
památky, dodatečně děkuje
všem dárcům,
kteří přispívají do pokladničky
v lékárně p. Magistra Presla
a tím nám pomáhají
s opravou kostela sv. Vavřince
v Tasnovicích.
Peníze byly užity na střechu věže
viz. foto.**

Na řadu nyní přijde omítka.
Děkujeme s křesťanským pozdravem!

PODĚKOVÁNÍ
**Občanské sdružení pro zachování
historické památky,
kostela sv. Vavřince
v Tasnovicích, děkuje všem,
kteří nám finančně pomáhají
s jeho opravou.**

DIAKONIE ČCE RADOST V MERKLÍNĚ

Středisko Radost v Merklíně patří do velké rodiny středisek Diakonie ČCE. Jsme nestátní nezisková organizace, církevní právnická osoba. Středisko Radost v Merklíně bylo založeno 1. května roku 1992. Poskytujeme potřebnou pomoc a asistenci lidem s handicapem, zejména dětem a dospělým s mentálním a kombinovaným postižením a s autismem. Již 16 let usilujeme o to, aby mohli být šťastní a spokojeni.

Jedinečnost střediska je v celoročním poskytování sociálních služeb pro osoby s diagnózou autismus.

Provozujeme:

Domov pro osoby se zdravotním postižením na Radosti - Domečky

Domov pro osoby se zdravotním postižením v Klatovech

Centrum denních služeb v Merklíně

Chráněné bydlení v Merklíně a Soběkurech

Respitní péči - krátkodobé víkendové a prázdninové pobyty

Pečovatelskou službu v Merklíně a okolních obcích

Dílny v Merklíně a Klatovech

Denní stacionáře v Soběkurech, Klatovech a Sušici

Diakonie ČCE – středisko Radost v Merklíně je nestátní nezisková organizace (církevní právnická osoba) se sídlem v Plzeňském kraji. Podporujeme lidi s postižením a seniory, aby mohli vést plnohodnotný život.

Naším cílem je, aby ti, kterým poskytujeme služby, mohli žít co nejvíce „normální život“. Aby mohli dělat práci, která je těší a na kterou stačí. Aby byli podle svých možností soběstační, ale zároveň našli i celodenní pomoc, když ji potřebují. Aby měli své koníčky a zábavu, soukromí i společnost.

Centrum denních služeb v Merklíně má dílny- tkalcovskou a keramickou. Klienti zde vyrábějí tkané a keramické výrobky. Například koberce, rohožky, polštáře, prostírky, ubrusy a šály. Dále pak drobné upomínkové předměty, přáníčka z ručního papíru a dárkové tašky ze škrobového papíru. Také se zde odlévají různé druhy svíček.

Rádi bychom naše výrobky prezentovali široké veřejnosti.

Anna Hladíková, vedoucí CDS Merklín

Pozvání na výstavu

Ve dnech 27. 4. až 29. 4. 2010 si dovoluujeme pozvat širokou veřejnost z Horšovského Týna a jeho okolí do Městského kulturního zařízení na výstavu výrobků klientů Diakonie Českobratrské církve evangelické Středisko Radost v Merklíně.

Na výstavě budou prezentovány výrobky klientů se zdravotním a mentálním postižením. V naší tkalcovské dílně vznikají pod rukama klientů ručně tkané výrobky jako jsou koberce, rohožky, prostírání, ubrusy, polštáře a kabelky. V keramické dílně vyrábíme zvonky, magnetky a různé upomínkové předměty. Dále pak ručně odlévané svíčky rozmanitých tvarů a barev, ruční papír a dárkové tašky s potiskem.

Výstava je zároveň prodejní. Zakoupením některého výrobku přispějete k rozvoji našeho střediska a pomůžete lidem s mentálním postižením.

Anna Hladíková, vedoucí Centra denních služeb Merklín

VZPOMÍNKA

Za vzácným lékařem – lidumilem, MUDr. Oldřichem Tikalem

V brzkých ranních hodinách 12. března zemřel v domažlické nemocnici mnohaletý, dodnes pacienti s vděčností vzpomínaný obvodní lékař – MUDr. Oldřich Tikal. Pocházel ze Starého Plzeňce, kde se narodil 25. srpna 1926, ale už od útlého dětství žil s rodiči a o málo mladším bratrem Zdeňkem v Domažlicích na „Bezděkově“. Už za II. světové války byla rodina velmi postižena, zvláště v souvislosti se známou „smudkovou aférou“. Tak mohl „Olda“ dokončit domažlické studium maturitou až po válce (r. 1945). Patřil pak mezi první studenty plzeňské lékařské fakulty, ale jeho studium bylo znovu přerušeno po komunistickém převratu. S otcem i bratrem byli na dlouho odsouzeni k těžké práci „na uranu“ v Jáchymově. Po šestém návratu dostudoval Oldřich medicínu a v Praze složil atestace z chirurgie. Opět však zasáhla totalitní moc – a „Olda“ pomáhal otci Františkovi v jeho vulgarizátorské dílně. Později – jako chirurg – působil v nemocnicích v Českém Krumlově a Českých Budějovicích. Časté postižení rodiny zřejmě vedlo k předčasnému úmrtí maminky Františky, rodem Hofmanové ze Stoda. Prostřednictvím věrných přátel se mladý, schopný chirurg na desítky let „uchytil“ jako „obvodák“ na zdravotních střediscích v Hostouni a Bělé nad Radbuzou. V našem městě měl též několik vděčných pacientů i pacientek. Najednou v Horšovském Týně konal „pohotovost“, nebo zastupoval místní kolegy lékaře.

Velikou láskou Dr. Tikala bylo malířství, kresba a grafika. Nejednou zachytil nezapomenutelně také horšovskotýnské památky (zámek, kostel sv. Apolináře, zámecký park, loretu, „vyhlídku v parku“...). Jako malíř – restaurátor pracoval před lety v Horšově, Mírkově, Křakově, Hostouni, ve Štítarech. Po „něžné revoluci“ napsal několik knížek o dvou „totalitách“, které prožil.

MUDr. O. Tikal byl, jak jistě také jiní vzpomínou, pravým lékařem – lidumilem, s křesťanským citěním dovedl pomáhat ze všech sil všem svým pacientům – bez úplatků, „poplatků“ i dalších předpokladů! Prvně o něm platí mínění Krameriovo: „Žádná smrt není zlá, které předchází život dobrý!“

Mgr. Jan Prokop Holý, Hostouň